

Koduvõlga kultuuriseldele,
kehtna keeli 120-a. juubeliaastusele.

Kui väga tahaksin olla koduvõlga kultuurilise suur-
sündmuse tähistajate hulgas! Võib-olla tehis seal riisatus
väikeses sõnavõtno sümpoosiumise loogi palumisena.
Tähtsüid ei taha aga arvutada mu selliste seeride ja riisa-
lustega ja seetõttu pean oma väimesse haridusallika
pidupäevale enamalt kaasa elama.

Võib-olla tuleb mul just koduvõlga ja -koolile tänu
avaldada, et mul varem pole olnud vaja tõsisemalt tähtsüite
küüsi sattuda. Eku aitarid sellers kaasa kaalust jalgpalli
tagajamine ja laptuu Kopltoa kruusamäel, vahel ka
veinid nõudes rattamäng maanteed, kus kevadeti paruu tsast
saetud rotas lõunavahetummi jooksul jõudis valiseda
käljatoa väravast saluini välgä, imbler õhetas, vensmaldega
varustatud peisiveumalde küüsi. Nõi siis moos olnud võistlus:
kes kevadeti kelta tretsides kõige varem keeli tuleb... palja-
jale. Nõi pingeline tööruugamine kalbu välgädel, mis sõjälse
täpandunud lennevälja eksperimenti tõttu müüd masendavana
tundub ja mida alles vist kõige õigem metsastada.

Tööpolest, pöördun teie poole, kehtna keeli õpilased,
keeliõed ja -vennad, kui lubate mul endid nii nimetada:
aruge omu keeli 120. juubeliaasta puhul metsastamaga
kuummaastikuna tunduvad legendikud keelimegä tuga! Pioneerid
ja kommunistlikud noored, teie avasjass on olla selleski eest-
vedajad. Luge kontant metsanduse ritcad lastega, kutsuge
suurele talgule kodusedri, kes ju enamuses on sessamas
keelis tarkust tuga nõudnud. Kas poleks see tore
monument keeli juubelile, liati metsavaeses, tuelts
käs leotsuvas kalbus!? Keeli 150. juubeliaasta
tähistajad, sealhulgas teiegi, ilutsensid juba noores vanjul-
dases metsas.

Olen juba peaaegu veendunud et see algatus teie saab. Palun
ainult karenda minugi jaos lapiine maad mõne istimä jaos.
Massaasin oma arvõla tagantjärele, kui jälle labida kehtle
kummanduda võin.

Olen jõulemsõda propageerinud kodu-uurimise vajalik-
kust, ja müüd on mul hälel tunnistada, et ma ei prisi
vähre teave kehtna keeli varasemast ajaloost. Ma ei teadnud
keguni, et tal nii arvõarue iga on. Kui kunagi koduants
pääsen, siis on mul võimalus maistta vähemalt teiste uuri-
miste viigä.

Me esimesed keelidamused on seotud nüüd juba ümber
raugas jäänud heonega praeguse keelimeja vastas, aastast
1908 - 1924. See oli üsna koratunaid ja segasemaid perioode
eesti keeli hilisemas ajaloos programmide sümboolse, õpiriigi
põlvkonna ja õpetajate pideva vaheldumise tõttu. Neli aastat
keel õpeti kaardis, ja ma olen esimest korda 6. keel keeli
õpetajate hulgas! Kindlasti on keelna keelis varem ja
hiljem olnud väga tublid õppejõud, mul on aga põhjust
sügava tunnustusega meenutada Tallal seal nooremisi
õpetajaid lisalt liibees. Linnust, Anni Saarist ja
Marta Grauberg-Kaabelit, kes pagude teiste Tallal vaheldu-
vate õpetajate hulgas töid pisut teostatuse keelna keeli
pagu värske hingust. Muust osalt nende arde tuleb
hüüda me teokadest ja hilisemaid kirjanduslike
huvastusi, ja millap nad me keelikaaslastes osasid
äratada kindlusest muudelegi tööaladele.

Nüüd on keelna keel ammu juba teinud hoopis
midagi muud kui mine aegu. Tähtselt kasandud, arastandud,
süvenend organisatsioonilist kui ka pedagoogiliselt
mõttelt. Kui saaksin haridustel alustada tänasest
keelna keelist, siis võisin siit ole jaks kaasa võtta
teonast hoopis teokama maailmavaate ja
teadmiste kandami.

Ja nüüd lõpuks see, mille pärast kirjja alustasin:
õnnitlen südamega keelna keeli auväärse juubeli
pühul.ERGE unustage juubeli monumenti - metsa!

Üks selle keeli lõpetajaid 39
aasta eest

Paul Lummo

Dirita,
Elu. II tabarüklina
haigla filiaal
aprilli lõpp 1963

Selle käerija eest oleisin varem saanud
ja saaksin ka nüüd keelna keelis
"põlvkonna" või koguni "nõrga".
Tunnen ja kirjja tähts. ka pisut paremini,
aga siinsead read on kirjutatud pisut adis.

D. R.